II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2019/693

av den 7 februari 2019

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 481/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete ([1]), särskilt artikel 18.1, och

av följande skäl:

(1) I artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 ([2]) fastställs närmare regler om stödberättigande personalkostnader för samarbetsprogram. I bestämmelsen hänvisas till artiklarna 67 och 68 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ([3]) om stödberättigande och förenklade kostnadsalternativ. De artiklarna, i deras ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([4]), samt artikel 68a i förordning (EU) nr 1303/2013, som infördes genom förordning (EU, Euratom) 2018/1046, har omstrukturerats. Hänvisningarna till bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013 och strukturen i artikel 3.3–3.5 i delegerad förordning (EU) nr 481/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

(2) Artikel 3.6 i) i delegerad förordning (EU) nr 481/2014 om en av de två metoderna för beräkning av timtaxan för deltidsuppgifter utförda av personal med ett varierande antal arbetstimmar per månad har visat sig vara svår att tillämpa i praktiken, särskilt om det i anställningsbeviset inte anges någon månatlig arbetstid utan bara veckoarbetstid. Artikel 3.6 i) i den förordningen bör därför ändras så att det beräknas en enda timlön på grundval av antalet arbetade timmar per månad. I metod bör också hänsyn tas till skillnaderna mellan medlemsstater och anställningsavtal avseende årlig semester och helgdagar, som anges i det enskilda anställningsbeviset, genom lag eller avtal som ingås av arbetsmarknadens parter (arbetsgivare och arbetstagare) för en viss arbetsgivare, för en viss anställd, för den berörda sektorn eller på nationell nivå. Detta förtydligande bör gälla för hela programperioden för att säkerställa enhetliga regler, dvs. från och med den dag då delegerad förordning (EU) nr 481/2014 träder i kraft.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5.2014, s. 45).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(3) I enlighet med artikel 149.3a i förordning (EU) nr 1303/2013 har åtgärderna i den här förordningen varit föremål för samråd med medlemsstaternas experter i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([1]).

(4) För att säkerställa rättssäkerhet och för att minska skillnaderna mellan de ändrade bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013, som ska tillämpas från och med den 2 augusti 2018 eller tidigare i enlighet med artikel 282 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046, och bestämmelserna i den här förordningen så mycket som möjligt, bör den här förordningen träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(5) Delegerad förordning (EU) nr 481/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i delegerad förordning (EU) nr 481/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Personalkostnaderna kan återbetalas antingen

i) i enlighet med artikel 67.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013 (styrkt med anställningsbevis och lönespecifikationer), eller

ii) i form av standardiserade skalor av enhetskostnader i enlighet med artikel 67.1 b och artikel 68a.2, 68a.3 första stycket och 68a.4 i den förordningen, eller

iii) i form av klumpsummor i enlighet med artikel 67.1 c, eller

iv) i form av finansiering till schablonsats i enlighet med artikel 67.1 d och artikel 68a.1 i den förordningen.”

2. Punkt 4 a ska ersättas med följande:

”a) en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna i enlighet med artikel 68a.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, eller som”

3. Punkt 5 ska utgå.

4. Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. För deltidsuppgifter enligt punkt 4 b ska ersättningen för personalkostnaderna beräknas på grundval av en enda timlön som fastställs antingen

i) genom att bruttopersonalkostnaden per månad divideras med det genomsnittliga antalet arbetstimmar per månad med beaktande av den arbetstid som anges i anställningsbeviset och som anges i lag eller avtal mellan arbetsmarknadens parter på relevant nivå, eller

ii) genom att den senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaden per år divideras med 1 720 timmar.

Timlönen ska multipliceras med det faktiska antalet timmar som ägnats åt insatsen.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.4 ska tillämpas från och med den 14 maj 2014.

([1]) Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 februari 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande